

ПАВЛО ТИЧИНА – ЛИЦАР РІДНОЇ МОВИ

**Щоб жить – ні в кого права
не питаюсь.**

**Щоб жить – я всі кайдани розірву.
Я стверджуюсь, я утверждаюсь,
бо я живу.**

**Ти грими, наша славо, по світу,
рідне слово, дзвени, голосне...**

**ДО 125 - РІЧЧЯ
ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ**

**Ах, скільки радості, коли ти любиш землю,
Коли гармонії шукаєш у житті.**

Павло Тичина - учень бурси, 1901 рік

Павло Тичина серед друзів, 1913 - 1914 рр.

**Павло Тичина - студент Комерційного інституту.
Київ, 1913—1914 роки**

Павло Тичина настроює свій рояль, кінець 1930-х років

ТИЧИНА – МУЗИКАНТ. Володів 6 музикальними інструментами

Павло Тичина і Григорій Верьовка – засновник Українського народного хору.

Павло Тичина у своїй бібліотеці, 1932 р.

**Павло Тичина з бандурою,
4 червня 1946 р.**

**Павло Тичина з кларнетом,
1940-ві роки**

Павло Тичина - народний комісар освіти, 1940-ві роки

Павло Тичина серед зенітниць, літо 1944 р.

Павло Тичина, Максим Рильський, Юрій Яновський на відбудові Хрещатика, 1944 р.

Павло Тичина читає свої вірші на Декаді української літератури, 1951 рік.

Павло Тичина, Олесь Гончар, Платон Майборода - перші лауреати Національної премії ім. Тараса Шевченка. Київ, 7 червня 1962 р.

Павло Тичина серед українських письменників: Андрій Малишко, Максим Рильський, Микола Бажан, Олександр Корнійчук, Павло Тичина, 1952 р.

ПАВЛО ТИЧИНА - ОДНА З ОСТАННІХ СВІТЛИН ПОЕТА

**«Павло Григорович Тичина - це
шукання й шукання, праця і
вимогливість, і, нарешті, вміння з
безконечного плину образів
відібрати найсвіжіший,
наймісткіший, наймузикальніший»**

О. Гончар

ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ- КВАРТИРА П.Г.ТИЧИНИ В М. КИЄВІ

Музей П. Тичини
01004, м. Київ,
вул. Терещенківська 5, кв. 1,3
Тел. :234-43-27
E-mail: tychnafm@gmail.com
<http://www.tychyna.com/>

Літературно – меморіальний музей – квартира П. Г. Тичини в місті Києві, що існує з 1980 року, зберігає обстановку, в якій жив і працював поет (1944 – 1967), що практично не зазнала змін.

У музеї проходять художні виставки, літературні вечори, поетичні зустрічі, працює перший в Україні музейний буккросинг. В музейній крамниці можна придбати художню літературу.

Поетичні збірки й окремі цикли творів

- «Сонячні кларнети» (1918)
- «Плуг» (1920)
- «Замість сонетів і октав» (1920; цикл віршів у прозі, написаний ймовірно у 1918)
- «Живем комуною» (цикл ритмізованої прози, 1920)
- «З мого щоденника» (цикл ритмізованої прози)
- «В космічному оркестрі» (1921)
- «Вітер з України» (1924)
- «Кримський цикл» (цикл поезій, 1920-ті)
- «Чернігів» (1931)
- «Партія веде» (1934)
- «Ку-ку» (1934)
- «Чуття єдиної родини» (1938)
- «Пісня молодості» (1938)
- «Сталь і ніжність» (1941)
- «Ми йдемо на бій» (1941)
- «Перемагать і жить» (1942)
- «Тебе ми знищимо – чорт з тобою» (1942)
- «День настане» (1943)
- «І рости, і діяти» (1949)
- «Живи, живи, красуйся!» (1949)
- «Могутність нам дана» (1953)
- «На Переяславській Раді» (1954)
- «Ми – свідомість людства» (1957)
- «Дружбою ми здружені» (1958)
- «До молоді мій чистий голос» (1959)
- «Батьківщині могутній» (1960)
- «Зростає, пречудовний світе» (1960)
- «Комунізму далі видні» (1961)
- «Тополі арфи гнуть» (1963)
- «Срібної ночі» (1964)
- «Вірші» (1968)
- «В серці у моїм...» (1970; переважно ранні позазбіркові або неопубліковані вірші)

Поєми

- «Сковорода» поєма-симфонія, незавершена
- «Прометей», 1923
- «Серафима Морачевська», незавершена
- «Шабля Котовського»
- «Шевченко і Чернишевський»
- «Похорон друга», 1943

Художня проза

- «Спокуса», 1913
- «Богословіє», 1913
- «На ріках вавілонських», 1913

Публіцистика

- Книга публіцистики «Творча сила народу», 1943

Не бував ти у наших краях!

Не бував ти у наших краях!

Там же небо — блакитні простори...

Там степи, там могили, як гори.

А веснянії ночі в гаях!..

Ах, хіба ж ти, хіба ти це знаєш,

Коли сам весь тремтиш, весь смієшся, ридаєш,

Серце б'ється і б'ється в грудях...

Не бував ти у наших краях.

Не бував ти у наших краях,

Бо відтіль не таким би вернувся!

Чув про степ, що ген-ген простягнувся?

Єсть там люди — й зросли у степах, —

Що не люблять, не вміють ридати,

Що не можуть без пісні і нивки зорати!

Тебе ж завжди я бачу в сльозах... —

Не бував ти у наших краях.

ВИ ЗНАЄТЕ, ЯК ЛИПА ШЕЛЕСТИТЬ

**Ви знаєте, як липа шелестить
У місячні весняні ночі? —
Кохана спить, кохана спить,
Піди збуди, цілуй їй очі,
Кохана спить...**

Ви чули ж бо: так липа шелестить.

**Ви знаєте, як сплять старі гаї? —
Вони все бачать крізь тумани.**

**Ось місяць, зорі, солов'ї...
«Я твій», — десь чують дідугани.
А солов'ї!..**

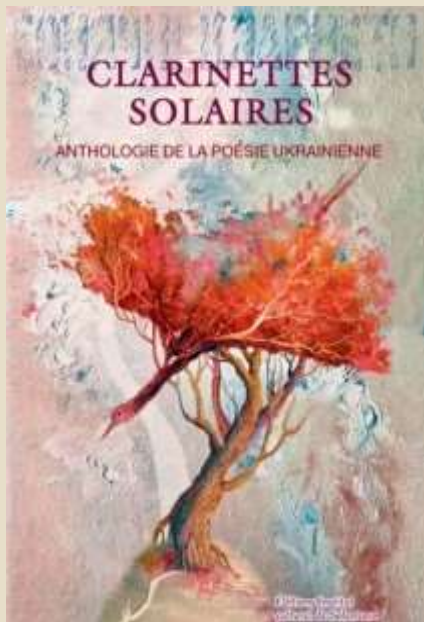
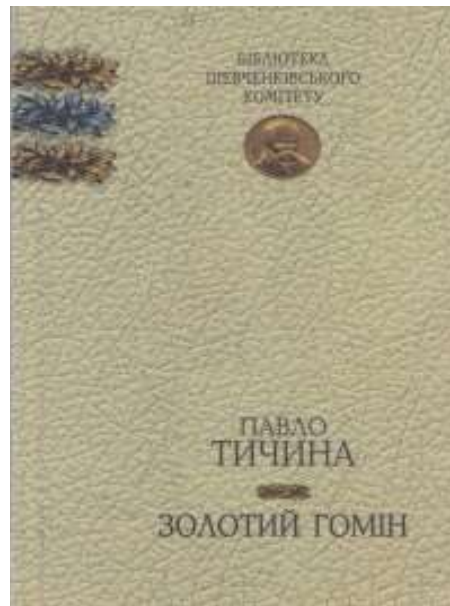
Та ви вже знаєте, як сплять гаї!

ПІСЛЯ БУРІ

Минулася буря — і сонце засяло,
Веселка всміхнулась в ясних небесах,
Проміння у краплях прозорих заграло
І хмари у шати блискучі убрало,
І світ стрепенувся, мов збуджений птах.

Навіть після 125-ти років від дня свого народження Павло Тичина й до сьогодні залишається досить загадковим поетичним феноменом в українській літературі.

Суперечливих фактів з його біографії вистачить не на одну книгу. Тичина-геній, Тичина-музика, Тичина-зрадник, Тичина-блазень... Тичина, якого знають всі. Тичина, якого так ніхто і не пізнав...